

alle Lærlingekontrakter skulle oprettes skriftlig, hvad enten Lærlingen er over eller under 18 Aar. Ganske vist ville de af mig her frembragne Tilfælde ikke være meget hyppige, idet Forholdenes Natur fører med sig, at Lærlinge i Reglen ere under 18 Aar; men stundom ser man dog, at Personer, der gaa fra en Næringsvei til en anden, have naaet 18 Aars Alderen, naar de træde i Lære hos en ny Mester, ligesom det Tilfælde kan forekomme, at Lærlinge, efter at have fyldt 18 Aar, paa Grund af Dødsfald kunne komme fra deres tidligere Mester til en anden. Det er mig, som sagt, naar man forlanger skriftlig Kontrakt, hvor det er Bærgen, der indgaaer denne, ikke ganske klart, hvorfor man da ikke ogsaa forlanger skriftlig Kontrakt for den 18-aarige Lærling, der maaske er en Person, der staar uden Støtte og netop derfor kunde trænge til den Hjælp, en saadan Bestemmelse giver. Jeg skal derfor henstille, om der ikke turde være Grund til at gjøre Skibtet fuldt ud. — Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at naar § 3 kun skal omfatte Personer under 18 Aar, har den rettere sin Plads i § 1 efter 1ste Membrum. Ligeledes vilde jeg finde det naturligt, om §§ 9 og 10 bleve hensatte foran § 4. Det forekommer mig naturligt, naar man først har givet Bestemmelserne om Nødvendigheden af de skriftlige Kontrakter og om, hvem der kan oprette dem, da at give Forskrifterne om, hvad Kontrakterne nødvendigen skulle indeholde, før man giver Bestemmelserne om de gjensidige Rettigheder og Forpligtelser. Med det Samme skal jeg gjøre opmærksom paa, at den sidste Sætning i det første Stykke i § 9 om Lærlingens Sygdom ikke hører hjemme i denne Paragraf, der handler om, hvad der nødvendig skal findes i Kontrakten, men derimod mellem Bestemmelserne i §§ 6 og 7 om Læremesterens Forpligtelse ligeoverfor Lærlingen. — I § 5 findes en Bestemmelse om, at paa Folketjensens Søn- og Helligdage bør Lærlingen i Reglen have Eftermiddagen fri. Jeg kan meget godt se, hvad der kan tale for at give denne For- skrift; men paa den anden Side er den noget ubestemt; den kan let give Anledning til tvivlsomme Spørgsmaal, og jeg skal derfor henstille, om det ikke vilde være heldigere istedetfor en saadan ubestemt Regel at give en fast Regel, altsaa stryge „i Reglen“, saa at Bestemmelsen kommer til at gaa ud paa, at Lærlingen altid paa disse Dage skal have Eftermiddagen fri. Vil man indrømme ham Friheden „i Reglen“, ser jeg Intet til Hindrer for at indrømme ham den ubetinget. — I § 9, 2det Stykke, er der en Bestemmelse om, at forinden en indgaaet Lærlingekontrakt Lovlig er hævet, maa Lærlinge ikke af nogen Anden tages i Lære; sfer det alligevel straffes han med Bøder efter § 13. Jeg tror nu, at Anvendelsen af denne Bestemmelse vil kunne frembyde praktiske Vanskeligheder, idet der i det enkelte Tilfælde kan spørges om, hvorvidt Kon-

trakten lovlig er hævet. Der fordres nemlig ikke nogen bestemt Form, hvorunder Ophævelsen skal foregaa. Jeg antager imidlertid, at Bestem- melsen skal ses under Belysning af det følgende Stykke i § 9, hvorefter Lærlingen, skjøndt han ulovlig er løbet af Lære, ikke ved Politiets For- anstaltning kan bringes tilbage i denne, saafremt Mesteren ikke inden 14 Dage til Politimesteren har indgivet Begjæring derom, saa at altsaa, uanset, at det hedder, at Kontrakten skal være Lovlig hævet, før en Anden kan tage Lærlingen i Lære, dog maa staa denne Anden frit for at modtage ham, naar den første Mester ikke inden 14 Dage forlanger ham tilbage. — I § 12 findes en lille Bestemmelse, hvis Udtryk ikke forekomme mig ganske heldige. Paragrafen omhandler, i hvilke Tilfælde Lærlinge, naar Mesteren flytter, kan hæve Kontrakten, og bestemmer da for det Tilfælde, at Lærlingen ikke er optagen i Mesterens Hus, at han skal kunne betragte Kontrakten som hævet, naar Flytningen medfører, at hans daglige Gang til Arbejdsstedet væsentlig forlænges. Det forekommer mig, at disse Udtryk ere noget mere ubestemte, end de behøve at være. Lad os sige, at Mesteren bor i et Hus og Lærlingen i et andet Hus ved Siden af, men Mesteren derpaa flytter hen i en anden Gade. Maa man da ikke sige, at Lærlingens daglige Gang til Arbejdsstedet „væsentlig“ forlænges? Men det er aabenbart ikke Meningen, at Lærlingen i saa Tilfælde skulde kunne bryde Kontrakten. Jeg vilde derfor anfede det for heldigt, om der kom til at staa: „Naar Flyt- ningen medfører, at Lærlingens daglige Gang til Ar- bejdsstedet bliver uforholdsmæssig lang“, eller noget lignende. — I § 13, der indeholder Straffebestem- melse, blandt Andet for Lærlingen, der uberettiget forlader Læren, favner jeg en Straffebestemmelse for den umyndige Lærlings Forældre eller Bærgen, naar det er dem, der ere Skyld i, at Lærlingen bryder Kontrakten. Det er netop et meget prak- tisk Tilfælde, at Lærlingen løber af Lære og hjem til Forældrene. Vilde saa Forældrene føre ham tilbage, opfylde de deres Skyldighed, men hvis Forholdet stiller sig saaledes, at Forældrene god- kjende Lærlingens Afsej, og istedetfor at føre ham tilbage, beholde ham hjemme, saa er det Forældrene eller Bærgen, hvem Straffebestemmelsen bør ramme og ikke Barnet. Men naar der ikke gives en saadan udtrykkelig Bestemmelse, turde det vistnok være tvivlsomt, om man kan ramme For- ældrene eller Bærgen. — Endelig skal jeg endnu gjøre en Bemærkning med Hensyn til § 14, der indeholder en Bestemmelse om, at under en offentlig Politisag skal Dommeren søge Sagen saavidt mu- ligt afgjort ved den Indklagedes Tilbud om at rette for sig uden Dom. Jeg antager, at det er Meningen med Bestemmelsen, at den, som mener sig forurettet, som altsaa har givet Anledning til den offentlige Politisag, skal erklære sig tilfreds med det Tilbud, den Indklagede gjør, og at der